

Dyspraksja – dla wielu osób to zagadkowy termin. Czym właściwie jest dyspraksja? Jakie objawy mogą świadczyć o tym, że dziecko jest dyspraktyczne?

Pojęciem dyspraksji, określa się niezdolność do zaplanowania, organizowania i koordynowania dowolnego ruchu. Nasz mózg potrzebuje wielu informacji do zaplanowania ruchu, tak by najpierw powstał pomysł - idea zadania. Następnie organizuje sposób osiągnięcia celu aby wreszcie wykonać dowolne zadanie ruchowe. Dzieci z dyspraksją, mogą przejawiać trudności na każdym z powyższych etapów.

Warto zaznaczyć, że dyspraksja nie jest zaburzeniem określonych ośrodków centralnego układu nerwowego, a raczej zaburzeniem integracji między nimi. Szczególnie między tymi ośrodkami, które opracowują informacje dotykowe i proprioceptywne (czucia głębokiego). Jednak sama przyczyna dyspraksji, pozostaje nieznana. Pewne jest jednak, że dzieci dyspraktyczne nie wykazują żadnych odchyień pod względem anatomii czy morfologii układu nerwowego. Wynika z tego, że opisywana grupa dzieci to dzieci zdrowe, manifestujące jedynie problem edukacyjny – dotyczący trudności neurologicznych w uczeniu się automatyzmów ruchowych.

Charakterystyka motoryki dyspraktyka:

- z opóźnieniem opanowuje siadanie, czworakowanie, obroty, chodzenie, mówienie
- nie potrafi ocenić, gdzie znajduje się jego ciało w przestrzeni lub poszczególne jego części,
- nie umieją oszacować jaka odległość dzieli je od innych osób czy przedmiotów,
- mają problemy z różnymi czynnościami ruchowymi, np.: ubraniem się, jazdą na rowerze, schodzeniem ze schów, układaniem konstrukcji z klocków
- są powolne i nieśmiałe w wykonywaniu różnych czynności
- często się potykają, upadają, łatwo się rozpraszają
- najwięcej trudności sprawiają ruchy celowe i składające się z wielu sekwencji ruchowych
- uczą się poprzez wielokrotne powtarzanie czynności, wydaje się, że nie są w stanie nauczyć się czegokolwiek instynktownie

Dzieci dyspraktyczne napotykają na wiele trudności w codziennym funkcjonowaniu. Aby pomóc im w zmaganiu się z nimi, ważne jest docenianie każdego ich osiągnięcia, motywowanie oraz wspieranie. Bardzo ważna jest

pomoc dziecku w organizacji zadania, dzielenia go na etapy. Rozplanowanie dnia, poinformowanie o poszczególnych zajęciach pozwoli dziecku na uniknięcie niespodzianek, na które nie jest przygotowane.

Dyspraksja rozwojowe zaburzenia koordynacji, A. Kirby, 2010.

Dyspraksja (nie) znana przyczyna urazów, A Wojtyłko, J Harasymczuk, L Sochocka, 2014.

Dyspraxia or developmental coordination disorder? Unravelling the enigma, - J. Gibbs, J. Appleton, R Appleton, 2007.